

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΕΝΟΣ ΑΣΤΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ ΤΗΣ ΓΚΡΕΤΑΣ ΓΚΑΡΜΠΟ

Τα πρώτα θήματα της Γκρέτας-Λουίζας Γκούσαφσον. Τι αφηγείται ένας παλιός συνάδελφός της. Η Γκρέτα υπάλληλος σ' ένα κατάστημα της Στοκχόλμης. Η ιδιότητάς της. Πώς προεβιάστηκε σε μανκενί. Πρώτου κινηματογραφικού φακέου. Προς την δεξιά. Και «σκαμπιρίστρα» σε κεντρική!... κτλ. κτλ.



ΣΦΑΛΩΣ είναι γνωστόν, ότι η μεγαλύτερη βεντέτα του κινηματογράφου σήμερα, η Γκρέτα Γκάρμπο, ξεκίνησεν από πολύ χαμηλά για να φθάση τόσο ψηλά στο κινηματογραφικό στερέωμα.

Το αωστό ονοματεπώνυμότης είναι Γκρέτα-Λουίζα Γκούσαφσον και άρχισε το στάδιο της από μικρή υπάλληλος των μεγάλων καταστημάτων Πούμπ στη Στοκχόλμη.

Ένας υπάλληλος του ίδιου καταστήματος, που έργασθηκε τότε μαζί της, ο Νόρμαν, σέ μια συνέντευξή του προς ένα Γαλλικό κινηματογραφικό περιοδικό, περιγράφει παραστατικώτατα τα πρώτα εκείνα χρόνια της Γκάρμπο.

—Φυσικά, λέγει, πρώτα-πρώτα θά με ρωτήσετε να σάς πω την ηλικία της Γκάρμπο. Λοιπόν, η Γκρέτα δεν είναι ούτε σαραντά, ούτε σαρανταπέντε έτων, όπως θεοδιανούν οι άσποινδοί έχθροι της και μερικοί λεγόμενοι φίλοι της. Δεν είναι καλά-καλά ούτε τριάντα. Γεννήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1905. Είναι άλλως τε υπερήφανη γιατί γεννήθηκε τον Σεπτέμβριο και λέει ότι ό-σοι γεννιούνται αυτόν τόν μήνα είναι προωρισμένοι ή ν' ανέθουν πολύ ψηλά, ή να τελειώσουν τή ζωή τους πολύ άσχημα. Μέσος όρος δεν υπάρχει.

Έντοιοις, τα πρώτα θήματα της Γκρέτας στή ζωή υπήρξαν άσημαντα. Όταν κοριτσάκι σχεδόν ακόμα, στα 1920, προσελήθη στα καταστήματα Πούμπ της Στοκχόλμης, τήν έβαλαν στο τμήμα μας να δένη τα πακέτα και να κείνη θεληματα. Θυμίζομαι, ότι στην αρχή μάς έβουσε σέ μπελά τ' όνομά της, γιατί τό έπίνομο Γκούσαφσον είναι κοινότατο στή Σουηδία, ώστε δεν θρσικει άκρη κανείς. Μέσα στό μαγαζί μας είχαμε ένα σωρό Γκούσαφσον. Η μικρή μας υπάλληλος είχαν επίσης δυό κύρια όνοματα: Λουίζα και Γκρέτα. Άλλη σύγχυσις αυτή, γιατί είχαμε ένα σωρό Λουίζες κι άλλες τόσες Γκρέτες στό μαγαζί.

Εκείνόν τόν πρώτον καιρό, ή κοπέλλα αυτή δεν μού ήταν καθόλου ομπασής. Ήταν ένα ζιππασμένο κορίτσι, μιά από κείνες τίς κοπέλλες που τίς δεν άρριβίστρες. Όπου κι 'άν έπληγαίνε, όστι κι 'άν έκανε, έννοούσε ν' άναγνωρίζεται ή ύπεροχή της μπρός στις άλλες συναδέλφους της. Δεν άπαντούσε καθόλου, ούτε σ' άσ-εία, ούτε σ'ά πειράγματα τών συντρόφων της κι είχε έναν τέτοιον τρόπο ν' άπαντάη: «Μάλιστα, κύριε» ή «Όχι, κύριε», ώστε έκαμνεν έξω φρενών τούς προϊσταμένους της.

Εργαζόταν όμως μέ ζήλο και προσοχή καταπληκτική για τήν ηλικία της και γρήγορα προήχθη. Έγινε πωλήτρια. Και οι προϊστάμενοί της, προεβιάζοντάς τήν, είχαν και μιά πονηρή ύστεροβουλία, ήθελαν να ίδουσι δηλαδή, πώς θά τάβουζε πέρα ως πωλήτρια ένα κορίτσι τόσο ζιππασμένο, μέ μερικούς άθούλους, άυπόμονους και γρουσουζήδες πελάτες. Αί λοιπόν, ή Γκρέτα διέψευσε όδες τίς έλπίδες τών έχθρών της. Ήταν πολύ ευγενική, φιλόφρον και ύποχρεωτικώτατη μέ το κοινόν και μεταχειρίζοταν ένα κόλπο, που δεν ήταν μέν δικό της, ούτε καινούργιο, που έπισαν όμως και πιάνει ακόμα. Άντι να βάζη τίς πελάτισσες να δοκιμάσουν τά φορέματα που ήθελαν ν' αγοράσουν, τούς έλεγε:

—Επιτρέψατέ μου, σάς παρακαλώ, να τό δοκιμάσω έγώ για να να τό ίδητε άπάνω μου καλύτερα. Έχω τό ίδιο σχεδόν ό-νάστημα και σώμα μέ σάς και

καθώς βλέπετε τό φόρεμα μού πάει περίφημα.

Ένενηντα τοίς εκατό τό κόλπο έπιανε και αυτό φαίνονταν από τά διπλότυπα που έκοθε ή Γκρέτα. Οι προϊστάμενοί της τό παρετήρησαν αυτό. Και τότε για πρώτη φορά παρετήρησαν τήν άρμονία τών γραμμών και τό ώραίο παράστημα της Γκρέτας.

—Μά αυτή είναι γεννημένη για μανκενί! έπαιαν.

Ήταν μόλις δεκάέτη χρονών τότε, δεν είχε καλά-καλά ένα χρόνο στό μαγαζί και προεβιάζονταν για δεύτερη φορά.

Η καινούργια της δουλειά, τού μανκενί, πολύ κοπιαστική άλήθεια, άλλα σχετικώς καλοπληρωμένη τήν έποχή έκείνη, άρεσε πολύ στήν Γκρέτα. Τής άρεσε να φοράη καινούργια φορέματα και κάθε φορά που τής έδιναν μιά τουαλέττα, ύπεδίκνετα τροποποιήσεις που έκαναν τό φόρεμα καλύτερο. Σιγά-σιγά όλος ό κόσμος έμαθε έτσι πώς είναι γούστο κι όσாகίς έ-πρότεινε να τροποποιήσι σ' ένα φόρεμα τήν έδέχοντο χωρίς δεύτερο λόγο.

Τής άρεσε πού πολύ ακόμα να φωτογραφίζεται μέ ώραία φορέματα.

Τής άρεσεν επίσης από τότε ό κινηματογράφος. Έπειδή δε είχε και πρακτικό πνευμα, έπρότεινε στή διεύθυνσι τών καταστημάτων μας κάτι, που έγινε άφορμή ν' άνοιξη ή τύχη της.

Παρουσιάσθηκε μιάν ήμέρα σ' έναν από τούς διευθυντάς και έπρότεινε να χρησιμοποιήσουν τόν κινηματογράφο για τή διαφήμιση.

—Άντι να βγάξουμε φωτογραφία, έπεί, τών μανκενί μέ τα νέα μας φορέματα, γιατί δεν γυρίζουμε μερικά μικρά φιλμ, που θά παρουσιάζουν τίς κρεασιόν μας μέ πολύ ζωντανώτερο τρόπο;

Ό διευθυντής και όσοι υπάλληλοι τ' άκουσαν αυτό, τήν έπλησαν σ' άστεία, τήν έπαιαν φαντασιόπληκτη.

—Μικρή μου Γκρέτα, τής έπείν ό διευθυντής, για να κάμω αυτό που λές πρέπει να πληρώσω μιά ήθοποιά τού κινηματογράφου κι έτσι ή ταινία θά στοιχίση όδες τίς εισπράξεις...ένος έτους! Δεν τρελλάθηκα ακόμα, παιδί μου!...

—Μά όχι, κύριε Διευθυντά, φώναξε ή Γκρέτα, γιατί να πληρώσετε πρωταγωνίστρια τού κινηματογράφου; Στοιχηματίζω πώς μπορώ έγώ κάλλιστα να παίξω αυτό τό ρόλο. Κι' άλλωστε τί ποδείται να κάμω; Να παρατήσω λίγα θήματα, φορώντας πότε τό ένα και πότε τό άλλο μοντέλο...

Στό τέλος ό διευθυντής κατέληξε να δεχτή τήν πρότασί της. Θά έδοκιμάζαν. Έκλεισαν λοιπόν έναν όπερατέρο που έκινηματογράφησαν τήν Γκρέτα μέ διάφορα φορέματα τού καταστήματος, μέ μαγιό τού μάνιου, μέ κοστούμι τού τέινυς, μέ πυτζάμες, μέ φόρεμα χοροδού, μέ πριινό ταγεράκι, κλπ.

Τό φιλμ αυτό έκαμεν έντύπωσι στή Σουηδία, από διαφημιστικής φυσικά άπόψεως. Η Γκρέτα ένύρισε τρία-τέσσερα ακόμα τέτοια «φιλμ-ρεκλάμες» κι ύστερα κά διάφορα άλλα καταστήματα άρχισαν να τής ζητούν να κινηματογραφηθή μέ τά είδη που πωλούσαν.

Η Γκρέτα έπρεπε πια να διαλέξη: Θάμενε μανκενί ή θά γινόταν...ήθοποιάς τού διαφημιστικού κινηματογράφου; Έκείνη τήν έποχή ό κινηματογράφος θρσικόταν σέ παρακμή στή Σουηδία. Και φυσικά ήταν αδύνατον να μαντέψη κανείς πώς ένα αξέβγαλο κορίτσι, σχεδόν έπαρχιωτοπούλα ή Γκρέτα-Λουίζα Γκούσαφσον, θά γινόταν μιά μέρα τό λαμπρότερο άστέρι τού κινηματογραφικού στερέωματος. Όπωσδήποτε, χωρίς να διατύπη πολύ ή Γκρέτα, άντι τού επαγγέλματος τού μανκενί έπρότιμησε τό



Η Γκρέτα Γκάρμπο, σέ μιά απ' τίς πρώτες ταινίες, που γύρισε στή Σουηδία

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

100	7%	10 + 20 = 14%	2
643	2%	25	29
22	9%	29	23
26			104

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

-ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΤΙΡΙΑ.

Τά Κράτη ως γνωστόν εισπράττουν τούς φόρους διά τούς εξοδευόν αμέσως. Δέν αποθησαυρίζουν, ουδέ αποταμιεύουν, διότι μακράν παρατήρησις αποδεικνύει, ότι όσάκις έγινετο αποθησαυρισμός ήτο προσωρινός, διότι καταργώθη ό θησαυρός είτε από άρρωτους είτε από άρχουσους, διά την διατήρησιν των άρχόντων. Έντούτοις υπάρχει μία εξαίρεσις, κατα την οποίαν επιβάλλεται τό Κράτος να είνε αποθησαυριστής. Η περίπτωση δηλαδή του ιδιοκτήτου κτιρίων, κτιρίων όμως τά οποία χρησιμεύουν αποκλειστικώς διά τίς τεράστιες ανάγκες του. Από μία έκθεσι τής Διοικήσεως Δημοσίων κτημάτων, πληροφορούμεθα, ότι δι' ένοίκια των εν Αθήναις μόνον δημοσίων υπηρεσιών πληρώθη τό Κράτος 35 εκατομμύρια τό χρόνο. Πρέπει όμως να σημειώθη, ότι τά οικήματα εις τά οποία στεγάσεται εινε ακατάλληλα και οικονομικώς άσούφωρα, γιατί ποτέ ένα ιδιωτικό κτίριο ποδ είνε κατασκευασμένο γιά ανάγκης ιδιωτών δέν μπορεί να ικανοποιήση τίς ανάγκες του Δημοσίου. Τό ποσόν αυτό, ποδ πληρώνει τό Κράτος, μπορούσε θαυμάσια να αποτελέση τό τοκοχρεολύσιόν ενός δανείου 400 εκατομμυρίων, με τό όποιον τό Κράτος θα κατασκεύαζε τά ειδικά κτίρια ποδ τού χρειάζονται. Γενικότερον όμως, δέν υπάρχει «πολιτική δημοσίων κτιρίων» στον τόπο μας, ούτε και τεχνική υπηρεσία, ή όποια θα έμελετοσάν τό σχετικό ζήτημα από τεχνικής και οικονομικής άπόψεως, ώστε να άποκτήη τό Κράτος ό,τι τού χρειάζεται γιά τή δουλεία του εις κατάλληλα κτίρια ποδ διευκολύνουν άνυπολόγιστον την λειτουργία του. Άλλά γιά να σχηματίση κανείς πληρεστέραν ιδέαν του ζητήματος, πρέπει να γνωσθή, ότι τό Κράτος εξοδευεί εν εθνολό 123 εκατομμύρια τό χρόνο δι' ένοίκια, χωρίς όπωσ έπίπε να έχη καλά δημόσια καταστήματα, ούτε τά πιό πολυσύχναστα, όπως τά ταχυδρομεία, αί άστυνομία και τά ταμεία και έφορία.

-Η ΑΛΙΕΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΕΝΔΕΙΚΝΥΟΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Ένας από τούς σοβαρώτερους λόγους γιά τούς όποιους ή αλιεία στην Ελλάδα, ή όποια έχη τό μεγαλύτερον μήκος των θαλασσίων ακτών, δέν έχη προοδεύσει ώστε και τάς ανάγκες των κατοίκων της να καλύπη εις ψάρι, είνε ότι δέν ήσχολήθησαν με την αλιεία σοβαρές επιχειρήσεις με μεγάλα

διαφημιστικό κινηματογράφο.

Από τά φιλμ ποδ γυρίζεται τότε έξωζεν άρκετούσικα χρέματα και έγινε λίγο γνωστή...

Τά παρακάτω τά ξέρει όλος ό κόσμος. Ο σκηνοθέτης Έρικ Πέταλον ειδη μία τέτοια διαφημιστική ταινία τής Γκρέτας, και άντελήθη άμέσως, ότι κάτω από τά έπιδεικνύομενα φορέματα σπαρταρούσεν ένα ταλέντο γερό. Έκάλεσε λοιπόν την Γκρέτα να παίξη σε μία κωμωδία ποδ θα γυρίζε. Ο ρόλος ποδ τής έδωσαν δέν τής έπήγαινε καθόλου και ή κωμωδία ήταν πολύ χοντρή. Μα με τό φιλμ αυτό ή Γκρέτα έκαμε την τύχη της.

Μία μέρα ό περιφημος σκηνοθέτης Στίλλερ άκουσε γιά τό φιλμ αυτό κι' άποφάσισε να πάη να τό ίδη. Όπως όλος ό κόσμος, έτσι κι' ό Στίλλερ έκρινεν ότι ή κωμωδία δέν άξιζε τίποτε, αλλά άσκακάλεψεν ότι ή ήρωίς του φιλμ αυτού μπορούσε να γίνη ή μεγαλύτερη άρτίστα τής θόδης. Την έπήρε λοιπόν και τής έκαμε συμπόλαιο γιά τό φιλμ Γκόστα Μπέρολινγκ.

Απ' εδω κ' έμπρός ή Γκρέτα εθάδισε πλέον μόνη της ποδς τον θριάμβο.

Μά τό κοινόν δέν ξέρει άκόμα, ότι τό πρώτο έπάγγελμα τής Γκρέτας δέν ήταν υπάλληλος καταστήματος. Δεκαεσάδων άκόμα έτών, πριν προληθη άκόμα στο κατάστημα ποδ εργαζόμουν κ' έγώ, οι γονείς της, ποδ ήσαν πάμπτωχοι, την έβαλαν υπάλληλο σ' ένα κουρείο, όπου επί άρκετούς μήνας ύπηρετησεν ως «σαπουνίστρια». Έσπαουόνιζε δηλαδή όσους έπρόκειτο να ευρίση τό άφεντικό της. Υπάρχουν πολλοί τότε Στοκχόλμη, ποδ θλόποντας την μεγαλύτερη σμηρνή δουερα τό κινηματογράφο, είνε σε θέσι να καυχηθούν πως κάποτε ή... βασιλίτσα αυτή τούς... έσπαουόνιζε τά γενεία!

Πως αλλάζουν οι καιροί στον κόσμο εδω κάτω!...

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
 έχη την πρώτη κυκλοφορία
 εξ όλων των Αθηναϊκών πε-
 ρισιδικών, έδεσμεδαιτών κλπ.

και συγχρονισμένα μέσα και έπαρκή κεφάλαια. Η αλιεία διεργεγείται στον τόπο μας με πρωτόγωνα μέσα και άνεπαρκή. Καίτοι άπασχολούνται εις την αλιείαν περί τάς 3.200 αλιευτικά, συμβαίνει ώστε όλα να είνε μικρά πλοία δρώντα εις περιορισμένη άκτίνα από των ακτών, έχη δε τελείως παραμεληθή ή αλιεία άνοικτής θαλάσσης, ή όποια μόνη άποδίδει τάς μεγάλας ποσότητες ψαριού. Οι ειδικοί, οι όποιοι έχουν μελετήσει τά «περάσματα» των ψαριών, άποφάνονται ότι υπάρχουν και στίς Έλληνικές θαλάσσεις μεγάλα περάσματα, αλλά απαιτούνται μεγάλα πλοία με έγκαταστάσεις ψυγείων, με μεγάλα δίκτυα και λοιπά εργαλεία, τά όποια χρειάζονται κεφάλαια. Και όσον νέν άφορβό τό ζήτημα τούτο, πληροφορούμεθα, ότι ή Έθνική Τράπεζα άρχισε να δεικνύη ένδιαφέρον και να είνισχύση τάς προσπάθειας «ειδικών» με κεφάλαιά της, όσον άφορβόσώ τό Κράτος, πρέπει να είνισχύση και εκείνο τάς προσπάθειας αυτάς με κάθε λογικόν μέσον, αλλά πρό παντός εις την κατάρτιση των αλιευτικών χαρτών, τούς όποιους μόνον τό Κράτος με τά μέσα ποδ διαθέτει μπορεί να κάμη. Οι χάρται δηλαδή αυτοί φανερόνουν την διαμόρφωση των θυθών στα μέρη ποδ γίνονται ή αλιεία και κατ' αυτόν τον τρόπον άποφύγονται αί καταστροφαι των δικτύων. Με τέτοιους χάρτας δεικνύονται όλαί αί αλιείαι στην Ευρώπη και μόνον εμείς δέν έχομε. Η ένέργεια αυτή επιβάλλεται διά τον λόγον ότι κατ' αυτόν τον τρόπον μόνον θα άποφύγομε να έξάγωμε κάθε χρόνο συναλλάγμα αξίας 225 εκατομμυρίων δραχμών γιά την εισαγωγή των ψαριών από τό έξωτερικόν.

-Η ΕΛΑΤΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΑΣΜΟΥΣ.

Οι βαρείς δασμοί ποδ επέβαλε τον τελευταίο καιρό τό Κράτος σε μερικά είδη και πρό παντός ή πώσις του νομισμάτου μας άπέναντι των άλλων νομισμάτων, περιώρισαν τίς εισαγωγές από τό έξωτερικόν πολλών ειδών και ιδιαίτερως βιομηχανικών, τά όποια ό κόσμος πλέον εύρίσκει μεταξύ των προϊόντων τής Έλληνικής βιομηχανίας. Ο περιορισμός όμως αυτός ειχε ολέθριον άντικτύπον εις τάς εισπραξεις του Δημοσίου από τά τελωνεία. Όταν συγκρίνει κανείς τό τελευταίον έτος 1931, ποδ δέν ειχεν έκραση ή παγκόσμια κρίσις με τό 1933, παρατηρεί, ότι αί τελωνειακά εισπράξεις ποδ 1933 ειχε όλιγώτερα από τάς εισπράξεις τοδ 1931 κατά 800 εκατομμύρια δραχμές. Το ρήγμα είνε τόσο σοβαρό και τόσο έπίπυοσε ή ανάγκες του Κράτους, ώστε έχρείσθη να ληφθούν άμέσως μέτρα γιά να έξευρεθη τό ποσόν ποδ έχάθη από τον περιορισμό των εισαγωγών. Γι' αυτό επέβλήθησαν οι νέοι φόροι α) του κύκλου εργασιών, β) όποιος προϋπολογίζεται, ότι θα άποδώση 270 εκατομμύρια και θα πληρωθη κυρίως από τούς βιομηχάνους, ποδ κερδίζουν από την κατάσταση, β) από την αύξησι τής φορολογίας του καπνού, γ) από τάς καταργήσεις των φορολογικών και δασμολογικών άπαλλαγών, και δ) από άλλες μικρότερες φορολογικές μεταρρυθμίσεις, ή όποιες σκοπόν έχουν να μη διαφύγουν την φορολογία, ούτε αί συναλλαγαι ούτε ή παραγωγή.

-Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.

Σύμφωνα με σχετική μελέτη του άνωτάτου Οικονομικού Συμβουλίου, ή φορολογική επιβάρυνση έκαστου κατοίκου τής Έλλάδος είνε τριπλάσια τής Τουρκικής και τής Βουλγαρικής και διπλάσια περίπου τής Γιουγκοσλαυικής και Ρουμανικής. Έν σχέσει με τό έθνικόν εισόδημα, τό όποιον παρέχει την καλύτεραν θάσιν συγκρίσεως, ή φορολογική επιβάρυνσις στην Έλλάδα είνε διπλάσια των λοιπών Βαλκανικών χωρών, προσεγγίζει δε κατά την αναλογίαν αυτήν την φορολογικήν επιβάρυνση των πλουσιώτερων Ευρωπαϊκών χωρών. Μολοντί όμως άναγκασμένη ταύτο διά τάς έπιστημονικάς έρευνάς, ύπόσονται δε αί κυβερνήσεις, ότι δέν θα επιβάλουν άλλους φόρους, έντούτοις μόλις πρό όλίγου χρόνου επέβληθησαν νέοι φόροι, των όποιων ή άπόδοσις προϋπολογίζεται εις περισσότερα των 1000 εκατομμυρίων.